

РЕШЕНИЕ

№186

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 22 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юли, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: Е. ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. № 172 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началника на Областен отдел “Контролна дейност – ДАИ” – Перник, против решение № 217 от 08.04.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 153, по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е частично е отменено наказателно постановление №34-0000517 от 21.12.2010 г., на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ”, гр. Перник, издадено срещу М.С.М. ***, като наложено за нарушение по чл. 66, т.8, предложение 2 от Наредба № 33/03.11.1999г., на МТ и на основание чл. 93,ал. 2 от Закона за автомобилните превози, административно наказание „глоба” в размер на 50 (петдесет) лв. е потвърдено, а в частта с която за нарушение по чл.62 от Наредба № 33/03.11.1999г. на МТ и на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание „глоба” в размер на 180(сто и осемдесет) лв., е отменено изцяло.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно и незаконосъобразно в отменителната част, тъй като касаторът в случая административнонаказващия орган е съобразил издаването на наказателното постановление в частта под т.2 с практика на Районен съд Перник по идентични казуси решени през 2007 г. Пред настоящия съд се прави искане да отмени решението на първата съдебна инстанция в отменителната част и да реши въпроса по същество, чрез потвърждаване на процесното НП и в двете части.

Касационният жалбоподател се явява лично в съдебно заседание. Заявява, че поддържа жалбата и представя писмени бележки.

Ответникът по жалбата, не изразява становище.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Цветков, дава заключение, че жалбата е основателна.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция касаторът е представил доказателства за противоречива съдебна практика на Районен съд Перник, като за половината от приложените съдебни решения няма данни да са влезли в сила и нито за едно от тях не са представени доказателства, че са минали пред касационен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По отношение на нарушението по чл.66 т.8 от Наредба № 33 от 03.11.1999 г. на МТ, квалифицирано по чл. 93, ал.2 от Закона за автомобилните превози и на същото основание наложена глоба в размер на 50 лева, наказателното постановление е влязло в сила, като необжалвано и в тази част настоящата инстанция не дължи произнасяне.

По отношение на обжалваната част в решението си Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото, въз основа на данните внесени, чрез събиране на относимите и необходими за изясняване на случая писмени и гласни доказателства.

Въз основа на тях, от фактическа страна е установено, че на 10.11.2010 г. в гр. Перник, при извършена контролна проверка от служители на ОО на КД „ДАИ” – Перник, М.С.М., в качество водач на ППС,автобус “Ивеко”, собственост на фирма “И Еф Джи лизинг” ЕАД е извършвал обществен превоз на пътници-специализиран,по маршрут с.Дивотино - гр.София, като към момента на проверката е превозвал три броя пътници без карти, удостоверяващи правото им да пътуват със специализиран превоз. За така констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП. Нарушението е вменено, като нарушение по чл.62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г., на Министерство на транспорта и за него административния орган, като го е квалифицирал по чл. 105 от Закона за автомобилните превози е наложил наказание “глоба” в размер на 180 лева.

Районния съд е приел, че вмененото нарушение на чл.62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г., на Министерство на транспорта следва да се квалифицира по чл. 94, ал.2 от ЗАВП, която разпоредба е специална по отношение на общата по чл.105 от ЗАВП и е приложима в случая.На това основание е отменил НП в тази му част.

Настоящия съдебен състав споделя позицията на районния съд, като съображенията за това са следните:

Наложеното наказание на правно основание, което не съответства на приложимата санкционна правна норма е незаконосъобразно. За нарушение по чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г., на Министерство на транспорта законодателят е предвидил специална санкционна норма в чл. 94 ал.2 от ЗАВП. В случая общата санкционна норма по чл.105 от ЗАВП е неприложима, защото тя е предназначена за случаи на нарушения, по които законодателят не е предвидил специално наказание.

Твърдението в касационната жалба , че при издаването на наказателното постановление административно наказващият орган се е ръководил от изоставена практика на първоинстанционен съд не е касационно основание по смисъла на чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.В тази връзка доводите наведени от жалбоподателя, че със създаването на противоречива или неправилна съдебна практика се затруднява дейността на контролните органи и администрацията следва да се отбележи, че задача на административнонаказващия орган е да издири санкционната правна норма, под която да подведе констатираното нарушение, така че правото на защита на наказаното лице да не бъде

засегнато. Представената практика /2 бр. съдебни решения/ на Районен съд Перник не е минавала на касационна проверка и не може да е мотив за неправилно приложение на закона от страна на административнонаказващия орган.

Така при разглеждането на делото водим от горното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира съществени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. Поради това решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 217/08.04.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 153 по описа на Районен съд Перник за 2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/